

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 129

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2193 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἐργατικῶν πινῶν νόμων. 1

Βασιλικά διατάγματα

Περὶ ἐθρυσίας δύο ἐτέρων τιμημάτων ἐν Αῤῥθῳ τοῦ Ἀγοραιοῦ καὶ Τροχιασμοῦ κινήσεως. 2

Περὶ καθορισμοῦ ὁρῶν Συμβούλων τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους. 3

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου ἐν τῷ Νομῷ Ἀῤῥθῳ. 4

Περὶ καταργήσεως διατάξεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1920

Β. διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σχολείου Χωροφυλακίας. 5

Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Περὶ ἐγκρίσεως συμπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1919—1920. 6

Ν Ο Μ Ο Ι

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἐργατικῶν πινῶν νόμων. (1)

Νόμος 2193

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ύψιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάξαντες

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 551 «περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποζημίωσις.

1) Ἐν περιπτώσει πλήρους διαρκούς ἀνικανότητος, περιλαμβάνεται ὁ ἐτῶν μισθὸς καὶ ὅσον εἴπω καταβάσει τῶν 5 χιλ. δραχμῶν ἐάν δὲ τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν ἐξ ἐτῶν ὑπερβαίῃ τὰς δέκα χιλιάδας δραχμῶν, προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων τὰ 1)4 τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

2) Ἐν περιπτώσει μερικῆς διαρκούς ἀνικανότητος, περιλαμβάνεται τὸ ἐξαπλάσιον τοῦ ποσοῦ καθ' ὃ ἡλαττώθη ἢ δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἐτήσιον ἐκ μισθοῦ εἰσόδημα τοῦ παθόντος, οὐδέποτε δὲ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων, ἐπὶ ἐλαττώσει δὲ ὑπερβαίνουσας τὰς πέντε χιλιάδας

δραχμῶν προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 5 χιλιάδων δραχμῶν τὸ 1)4 τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

3) Ἐν περιπτώσει πλήρους προσηκόντος ἀνικανότητος μὴ παρατεταμένης πέρα τῶν δύο ἐτῶν, εἴτε ἡμερησίᾳ καὶ ἴση πρὸς τὸ 1)2 τοῦ μισθοῦ τῶν ὁποίων ἐλάβαντο, ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος. Καταβάλλεται δὲ ἀπὸ τῆς πέμπτης μετὰ τὸ ἀτύχημα ἡμέρας, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, προκειμένου περὶ ἀνικανότητος διαρκείας πλὴν τῶν δέκα ἡμερῶν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύο ἐτῶν, ἡ ἀνικανότης θεωρεῖται διαρκὴς καὶ τὸ καταβληθὲν λόγω προσηκόντος ἀνικανότητος ποσὸν ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς διὰ διαρκὴ ὀλιγῆς ἀνικανότητος κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσηκούσης ἀποζημιώσεως.

4) Ἐν περιπτώσει μερικῆς προσηκόντος ἀνικανότητος, μὴ παρατεταμένης πέρα τῶν δύο ἐτῶν, εἴτε ἡμερησίᾳ καὶ ἴση πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς ἐλαττώσεως τὴν ὅποιαν ἐξ αὐτῆς ὑφίσταται ἡ δύναται νὰ ὑποστῇ ὁ μισθός, ὃν ἐλάβαντο ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος, καταβάλλεται δὲ ἀπὸ τῆς πέμπτης μετὰ τὸ ἀτύχημα ἡμέρας ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, προκειμένου περὶ ἀνικανότητος διαρκείας πέρα τῶν δέκα ἡμερῶν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύο ἐτῶν ἡ ἀνικανότης θεωρεῖται ὡς διαρκὴς καὶ τὸ καταβληθὲν λόγω προσηκόντος ἀνικανότητος ποσὸν ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς διὰ διαρκὴ μερικῆς ἀνικανότητος, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, προσηγμένης ἀποζημιώσεως.

5) Ἐν περιπτώσει θανάτου περιλαμβάνεται 5 ἐτῶν μισθὸς οὐδέποτε ὀλιγώτερον τῶν 5 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐάν δὲ τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν 5 ἐτῶν ὑπερβαίῃ τὰς 10 χιλιάδας δραχμῶν, προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 10 χιλιάδων δραχμῶν τὸ 1)4 τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου 551 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὰ ἱατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἐξέδρα ὡς καὶ τὰ ἐξέδρα νοσηλείας δύναται ἐν συνόλῳ νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 10 δραχ. ἡμερησίως, οὐδὲ νὰ πληρῶνται πρὸς τῶν δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου 551 προστίθεται ἐδάφιον 2 ἔχον ὡς ἐξῆς:

«Οἱ συγγενεῖς τοῦ παθόντος ἢ αὐτοῦ ὁ παθὼν ὑφίστανται, ἐπὶ τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἀντελήφθησαν τὸ ἀτύχημα, νὰ ἀναγγεῖλουν τούτῳ εἰς τὸν ἐργεδότην καὶ εἰς τὸν ἐκτελεστικὸν τοῦ τόπου, ὅστις ἀνδίδει ἀτελῶς καὶ ἀνευ ὀφλῆς διατυπώσεως πιστοποιήσιν περὶ τῆς ἀναγγελίας καὶ τοῦ εἴδους τοῦ ἀναγγελλέντος ἀτυχήματος.»

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου 551 προστίθεται ἐδάφιον 2 ἔχον ὡς ἐξῆς:

«Συμβιβασμὸς ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὁρους: α') ἐνεργεῖται μόνον διὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, β') εἰς τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου, τὸ ποσὸν τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν

δύναται νά εἶνε μικρότερον τοῦ εἰς δ κατὰ τὸν νόμον δικαιούται ὁ ἐνδ.αφερόμενος εἰς τὸ πολὺ 15 ο).ο.

Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου δύναται οἱ ἐνδ.αφερόμενοι ν' ἀναθέσωσι τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν διαθεσίαν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ ταύτης ἀποδείξεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς δικονομίας. Ἡ διατηρητικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδίκον μέσον. Τὰ περὶ διατηρητικῆς συνυποσχετικὰ συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος.

Ἄρθρον 5.

Διορίζεται ἡ ἐπ' ἀρ.10. 2 διατάξις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου 551, ἐπιφυλασσομένης πάντοτε τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου Γ.Κ.Σ. περὶ Ναυτιλίου Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου Δ.Κ.Θ. περὶ ἐργασίας γυναικῶν καὶ ἀνηλικίων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

« Ἀρθρον 18.

Αἱ παραβάσεις τοῦ νόμου τούτου καταδικάζονται αὐτεπαγγέλτως ἡ ἐπὶ τῇ μήνυσει τῶν ἑπιθεωρητῶν ἢ ἑποπτῶν ἐργασίας, ἢ τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων ἢ παντὸς ἐργατοῦ καὶ πασης ἐργατικῆς ἐνωσεως, ἐκδικάζονται δὲ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως. 1. ἂν ὑπὸ τῶν ἑπιθεωρητῶν καὶ ἑποπτῶν ἐργασίας κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 24 ἰουλίου 1912 Β.Δ. περὶ καθιγόντων τῶν ἑπιθεωρητῶν καὶ ἑποπτῶν ἐργασίας διατάσσονται εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἢ ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν πρωτοκόλλα ἐπέχουν θεσιν μήνσεως. Οἱ ἐργοδοταὶ καὶ διευθυνταὶ ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν τιμωροῦνται διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ νόμου τούτου μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100-400. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβαλλετὰ τὸς φορὰς, ὡς εἶναι τὰ πρόσωπα τὰ χρησιμοποιοῦντάς εἰς ἐργασίας, κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου τούτου, τοῦ συνόλου τῆς χρηματικῆς ποινῆς μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς 3,000 δραχμάς. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς λαμβανούσης χώραν ἐντός ἑτους ἀπὸ τῆς τελευταίας τιμωρίας, αἱ ποινὴ διπλασιάζονται, τοῦ συνόλου αὐτῶν μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς 6,000 δραχμάς. Οἱ ιδιοκτῆται τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ἀσυνίαν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν ἐπιβαλλομένας χρηματικὰς ποινὰς. Προκειμένου περὶ προσώπων διὰ τὰ ὁποῖα ἡ εἰσπραξις τῆς χρηματικῆς ποινῆς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἀντὶ χρηματικῆς ποινῆς φυλάξεις μέχρι τριῶν ἐβδομάδων, ἢτε, ἐν ὑποτροπῇ ἐντός ἑτους ἀπὸ τῆς τελευταίας καταδικῆς, μεταβάλλεται εἰς φυλάξιν μέχρι 3 μηνῶν.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου ποινὴ προστίμου 1-25 δραχμῶν ἀντικαθίσταται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50 τοῦλάχιστον δραχμῶν ἢ φυλάξεως μέχρι 2 μηνῶν.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου Γ.Δ.Δ. περὶ υγιεινῆς καὶ ασφαλείας τῶν ἐργατῶν κλπ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

« Ἀρθρον 3. Πᾶς ἐργοδοτῆς, διευθυντῆς, διαχειριστῆς, ἐπιτετραμμένος ἢ ιδιοκτῆτης ἐργασίας παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου καὶ τῶν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ Β. διαταγμάτων καὶ ἐπειδὴ κανονισμῶν, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας διὰ χρηματικῆς ποινῆς 100-500 δραχμῶν ἢ φυλάξεως μέχρι 2 μηνῶν, ἂν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ ἐπιπρόσθετα βαρύτερον ποινὴν.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ πολλαπλασιάζεται ἰσοῦς ὥς εἰς αἱ διακεκριμένοι παραβάσεις ἢ ὅσοι εἶνε οἱ ἐργάται ἐπὶ κινδύνῳ ἢ εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις. Τὸ σύνολον ὅμως τῶν χρηματικῶν ποινῶν τῶν διὰ μιᾶς ἀποφάσεως ἐπιβαλλομένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 3,000 δραχμάς.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς λαβούσης χώραν ἐντός ἑτους ἀπὸ τῆς πρώτης τιμωρίας ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλάξεως τοῦλάχιστον 2 μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ διπλασία τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης. Τὸ σύνολον τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 6,000 δραχμῶν, δὲν εἶνε ὅμως κατώτερον τῶν 4,000 δραχμῶν.

Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ιδιοκτῆται τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι ὑπόβλητοι διὰ τὰς χρηματικὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους αὐτῶν.

4. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου Γ.Δ.Δ. καταργεῖται.

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου Γ.Δ.Δ. προστίθεται:

«καὶ ἐκδικάζεται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως».

6. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ νόμου Δ.Δ. «περὶ πληρωμῆς τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν» παραβάσεις τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου διὰ φυλάξεως μέχρι 2 μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 100 μέχρι 1000, ἐκδικάζονται δὲ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως.

Ἄρθρον 7.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἑπιθεωρήσεως Ἐργασίας αὐξάνεται κατὰ ἓνα ἐπιθεωρητὴν καὶ δύο ἐπόπτας.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1-3 τοῦ νόμου Γ.Δ.Δ. «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων» ἀρμοδιότης τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπεκτείνεται ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀξιώσεως μέχρις 600 δραχμῶν.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐν ἄρθρῳ 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου κλίμακος χαρτοσήμου καταβλητέου ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀποστάσεως προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Διὰ πᾶσαν πέρα τῆς ἀνωτέρω κλίμακος ἐκπαινωτάδα δραχμῶν προστίθεται χαρτόσημον μιᾶς δραχμῆς».

Ἄρθρον 9.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἐν ἐνιαίον κείμενον τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως» προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Ἐπιτρέπεται μόνον ἡ διὰ πλανοδίων πωλητῶν ἢ κατ' οἶκον πώλησις γάλακτος καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ παραγομένων εἰδῶν».

Ἄρθρον 10.

1. Διαφοραὶ, προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς συμφωνίας μεταξὺ ἐργοδοτοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου συναφθεῖσας συλλογικῶς διὰ τῶν οἰκείων ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ καθοριζούσας μισθοδοσίας ἢ ἄλλους ὅρους ἐργασίας, δύναται νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 40 καὶ ἐπ. τοῦ νόμου 184 διαιτησίαν τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ τόπου, ἐφ' ὅσον περιλαμβάνεται τοιαύτη ρήτρα ἐν τῇ συμφωνίᾳ, ἢ ἐὰν, μὴ ὑπαργούσης τοιαύτης ρήτρας, οἱ ἐνδιαφερόμενοι αἰτήσωνται τὴν διαιτησίαν, καὶ ἐφ' ὅσον πάντως ἡ συμφωνία ἔχει προηγουμένως ἀνακοινωθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἐπιμελητήριο.

2. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐπὶ τῇ βάσει ρήτρας ἐν τῇ συμφωνίᾳ ὑποβάλλεται ἡ διαφορὰ εἰς τὸ Ἐπιμελητήριο, ἰσχύουσιν ἀντικαθ' αὐτὴν τὰς διαιτησίας τῆς ἐκ τῶν προτέρων συναμολογήσεως τῆς διαιτησίας (ἄρθρ. 40 ἐδ. 2) διατάξεις τοῦ νόμου, τὸς ὡς πρὸς τὸν ὅρισμὸν τῶν διαιτητῶν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν διαδικασίαν.

3. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, μὴ ὑπαργούσης ρήτρας ἐν τῇ συμφωνίᾳ, αἰτοῦνται τὴν διαιτησίαν, ἰσχύουσιν ὁμοίως αἱ διὰ τὴν ἀντίστοιχον περίπτωσιν (ἄρθρ. 40 ἐδ. 1) διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου.

4. Ἐπὶ διαιτητικῆς διορίζεται πάντοτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν τάξιν οὐδετέρου τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Β. Διατάγματος ἅπας ἐκδοθησάμενος δύναται νὰ καθορισθῶσιν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἰς τοὺς οἰκείους νόμους, ἢ δὲ τοῦ ἄρθρου 10 εἰς τὸν νόμον περὶ καθαρῆς τῆς συμβάσεως περὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 1 ἐκτείνεται ἀναδηνικῶς καὶ συντάσσεται ὡς ἑξῆς:

ἐπὶ ἀγωγῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτῶν τελεσίδικος ἀπόφασις καὶ ἐφ' ὅσον τὸ σχετικὸν αὐτὸν ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1917.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 8 ἐφαρμόζεται ἀναδρομικῶς καὶ ἐπὶ ἀξιώσεων γεγεννημένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

3. Καταργεῖται τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 2151 «περὶ ἐπαγγελματικῶν Σωματείων». Ἐπίσης, ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐδάφιον 1 διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ τροποποιήσις γίνεσθαι κατὰ τὰς ἡδὴ ἰσχύουσας διατάξεις τοῦ νόμου 281»· τὸ δὲ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς: «Ἡ προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἀπαξ μόνον διὰ Β. Διατάγματος, ἐὰν δὲ παρέλθῃ ἀπρακτος, ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μὴ συμμορφωθέντων σωματείων αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 31 τοῦ νόμου 281 «περὶ Σωματείων».

4. Παρὰ τῷ τμήματι Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας συστάται θέσις ἐιδικῆς Εἰσηγητοῦ ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β' τάξεως ἔχοντος τὰ ἐκ τῶν ἐδαφίων α'—γ' τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου ΓΑΔΒ' «περὶ συστάσεως τμήματος ἐργασίας κλπ.», καθήκοντα, εἰδικώτερον δὲ τὴν ἐπέμβασιν πρὸς λύσιν, ἐπὶ εἰδικῇ ἐκάστοτε διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ, διαφερόντων μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, πηγαζουσῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ὁ κατεχόμενος δίπλωμα γυμνασίου καὶ ὑπερπενταετὴ ὑπηρεσίαν ἐπὶ πέντε ἐργασίας.

Ὁ Εἰδικὸς Εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἀναπληροῖ ἀπόντας ἢ κωλυομένους τοὺς ἐπόπτας ἐργασίας ἢ τοὺς λογιστὰς Σωματείων, ὑπάγεται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς γενικὰς τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου διατάξεις.

5. Ἐν τῷ ἀρθροῦ 19 τοῦ νόμου ΒΩΜΑ' προστίθενται τὰ ἐξῆς:

Τὰ καθήκοντα Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν δύναται ν' ἀνατίθεται διὰ Β. διατάγματος καὶ εἰς ἕτερον ὑπάλληλον τῆς Διευθύνσεως Μεταλλείων ἔχοντα βαθμὴν τμηματάρχου.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Παρισίοις τῇ 5 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἰδρύσεως δύο ἐιρῶν τμημάτων ἐν Ἀθήναις, τοῦ Ἀγορανομικοῦ καὶ Τροχιακῆς κινήσεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΓΡΕΕ τῆς 11 Ἰουλίου 1906 «περὶ Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους», ὡς αὐτὸς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΓΦΟΖ' νόμου, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένη καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 65/2 καὶ 18/19 προτάσεις τοῦ Ἀρχηγού

τῆς Βρετανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύονται ἐν Ἀθήναις κατ' ἐπαρτίαν τῶν ὑπαρχόντων ἐνέα τμήματα, ἑτέρα δύο τινά, Ἀγορανομικὸν καὶ Τροχιακῆς κινήσεως.

Τὰ τμήματα ταῦτα, μὴ ἀποτελοῦντα ἰδίαν περιφέρειαν, ἀλλ' ἐνεργοῦντα αὐτοτελῶς, ὑποτάσσονται τὰς ἀμέσους διατάξεις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, εἰς ἣν καὶ ὑποβάλλουσι πᾶσαν ἐγγραφὴν ἀναφορᾶν.

Τὸ ἀναγκάζον δι' ἐκάτερον τῶν τμημάτων τὸν ἀπαιτούμενον ἐξ ἀξιωματικῶν, ἀνθυποστειγῶν καὶ ὀπλιτῶν θέλει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῇ προτάσει τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, ἡ κατανομή δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος ὑπάγεται ἡ τήρησις τῆς τάξεως καὶ τῆς καθαρότητος ἐντὸς καὶ πέρας τῆς ἀγορᾶς, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πῶν ἀσφαγῶν ταύτας, ὁ ἐλεγχος τοῦ ἐμπαιγμοῦ τῶν ἐλασμάτων, πόντων, οἰκιστικῶν ἀντικειμένων κινήσεως κλπ. πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῆς νοθείας, ἡ τήρησις τῶν κατὰς εἶδους διατηρήσεων καὶ ἡ βεβαίωσις τῶν παραβάσεων τῶν τοῦ περὶ αἰσχροκερδείας νόμου διατάξεων ὡς καὶ τῶν ἀσφαγῶν τῶν προμηθειῶν καὶ διακομῆν τροφίμων ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν γένει τὴν ἐφαρμογὴν πάσης ἄλλης σχετικῆς διατάξεως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Τμήματος τῆς Τροχιακῆς κινήσεως ὑπάγεται ἡ ρύθμισις ἐν γένει τῆς τροχιακῆς κινήσεως ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ δημοσίαις τόποις, ἡ ἐπιβλέψις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀπαγῶν τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων περὶ κινήσεως ὀχημάτων, ἡ χορήγησις ἀδειῶν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς αὐτῶν, αἱ ἀναγκαστικαὶ τῶν ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων ἐντὸς ἀγοραίων ὀχημάτων, ἡ εἰδικὴ ἐπιβλέψις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ προστασίας τῶν ζώων καὶ ἐν γένει ἡ ἐκτέλεσις πάσης ὑπηρεσίας ἐγκατεστημένης πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κινήσεως.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύει καὶ ἐκτελεσεῖ τὸ παρὼν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1920.

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέκουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Ι. Τσιριμώκος, Κ. Ρακτιβάν, Μιλ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παναγιωταρίου, Α. Μισοῦλης.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. Α. Ρακτιβάν

(3)

Περὶ καθορισμοῦ ἄρκου Συμβούλων τῶν Σιδηροδρόμων ὑπὸ Κράτους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νόμου 2144 «περὶ διοικήσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους», προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς Ὑπουργοῦ, καθορίζοντες ὡς ἔπεται τὸν ἄρκον τῶν Συμβούλων τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους:

«Ὁρίζονται νὰ διοικῶν τὰς ὑποθέσεις τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους τιμὴς καὶ εὐθυνεῖς καὶ συμφωνίαι μετὰ τοὺς περὶ αὐτῶν νόμους καὶ κανονισμούς.»

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1920.

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Π. Βουρλούμης, Α. Μιαούλης.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

(4)

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου ἐν τῷ νομῷ Λέσβου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Συντάγματος, τὴν διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαΐου ε. ε. ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς χορηγηθείσαν ἔκτακτον καὶ τὴν νόμον ΔΕΘ' τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1912 περὶ καταστάσεως πολιτορίας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸν ΔΕΘ' νόμος περὶ καταστάσεως πολιτορίας, εἰς τὸν νόμον Λέσβου.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαρτὰ ἡ περιφέρεια τοῦ ὅς ἀνω νόμου κηρύσσεται εἰς κατὰστασιν πολιτορίας, ἀναστελλομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τήθενται δὲ ἐν ἐφαρμογῇ αἱ διατάξεις τοῦ ρηθέντος ΔΕΘ' νόμου, πλην τῆς γ' παραγράφου τοῦ άρθρου 5.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Διαικὲς Στρατοδικεῖον Α' Σώματος Στρατοῦ καὶ αἱ ἀρμόδιαι δικάζουσιν Ἀρχαὶ ἐνασχολοῦνται τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ΔΕΘ' νόμου διαγραφομένην δικαιοδοσίαν, μὴ μεταβιβαζομένων εἰς αὐτὰ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἡμετέρας δημοπρατικῆς αὐτοῦ, ὅλως δὲ ἀρμόδιαι τὸν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐν ὅσῳ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ δὲν ἤθελε τροποποιηθῇ δι' ἐτέρου διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1920.

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Κ. Ρακτιβάν, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Α. Μιαούλης, Α. Γρίβας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Ἄλ. Γρίβας

(6)

Περὶ καταργήσεως διατάξεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1920 Β. διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 1370 περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταβατικὴ διάταξις τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1920 ἡμετέρου διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς ἀπαλείφεται.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1920.

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Ι. Τσιριμώκος, Κ. Ρακτιβάν, Δημ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Α. Γρίβας.

Ὁ Ὑπουργὸς

τῶν Ἐσωτερικῶν

Κ. Ρακτιβάν

Ὁ Ὑπουργὸς

τῶν Στρατιωτικῶν

Α. Γρίβας

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(7)

Περὶ ἐγκρίσεως συντήρηματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Προϋποβ. Εὐρίπου 1919-1920.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Συνεδρίασις ΙΗ'

Πράξις 284.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 7928 ε. ε. ἐκδόσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκλητικῆς, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγκρίνει συμπληρωματικὴν πίστωσιν 160.20 δραχμ. ἐπὶ τοῦ κεφ. 7 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Προϋποβ. Εὐρίπου 1919-20, καθὼς ἡ ἐν τῷ ρηθέντι κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἀναγραφείσα πίστωσις δὲν ἐπάρκεισεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1920.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Ι. Τσιριμώκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Α. Μιαούλης, Α. Γρίβας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Αθ. Μιαούλης